

ทัศนคติการเตรียมความพร้อมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม
ของประชาชนในจังหวัดสุโขทัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจวางแผนการรองรับ
นักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังจากแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

**Attitudes of physical and environmental preparation of people
in Sukhothai Province affecting decision-making in planning to
accommodate cultural tourists after the epidemic of coronavirus disease 2019**

รัตติกาล แนนเนียน¹ มัลลิกา ธรรมจริยาวัฒน์²

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในจังหวัดสุโขทัย ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 2) เพื่อศึกษาทัศนคติการเตรียมความพร้อมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมของประชาชนในจังหวัดสุโขทัย ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมถึง 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะ โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรในอำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย ที่มีอายุระหว่าง 18-60 ปี มีจำนวน 56,087 คน ครอบคลุมด้วย 10 ตำบล จำนวน 400 ตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์ทดสอบ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ทดสอบความแตกต่างด้วยวิธี LSD (Least-Significant Different) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่อิสระต่อกัน ระหว่างข้อมูล 2 ชุด โดยใช้วิเคราะห์สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31-40 ปี มีสถานภาพสมรส ระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานภาครัฐ/รัฐวิสาหกิจ มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 20,001 - 30,000 บาท ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลในด้านระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของประชาชนในจังหวัดสุโขทัยที่แตกต่างกัน จะส่งผลต่อการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แตกต่างกันไป และทัศนคติการเตรียมความพร้อมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมของประชาชนในจังหวัดสุโขทัยมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจวางแผน

¹ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติจังหวัดสุโขทัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มัลลิกา ธรรมจริยาวัฒน์ อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

การรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยมีระดับความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: ทศนคติ ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม การตัดสินใจ นักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

Abstract

This independent study Objectives 1) to study the personal factors of people in Sukhothai Province which affects the decision to plan to accommodate cultural tourists later The spread of the coronavirus disease 2019. 2) To study the attitudes of physical and environmental preparation of people in Sukhothai Province that affect the decision to plan to accommodate cultural tourists after the outbreak of the coronavirus disease 2019, including 3) to study the recommendations Data were collected from the sample group, namely the population in Mueang Sukhothai District. Sukhothai There were 56,087 people aged between 18-60 years, consisting of 10 sub-districts with 400 samples. Data were analyzed by descriptive statistics such as frequency, percentage, mean, standard deviation. and inferential statistics such as t-test analysis, analysis of variance (One-way ANOVA), and LSD (Least-Significant Different) differential test by setting the statistical significance level at 0.05 and determining the relationship of the variables. two independent between the two data sets, using Pearson's product moment correlation coefficient statistical analysis.

The results showed that Most of the respondents were female, aged 31-40 years. have marital status Bachelor's degree Occupation of civil servants / government employees / state enterprises The monthly income ranges from 20,001 - 30,000 baht. The hypothesis testing results showed that individual factors in terms of education level, occupation, income of people in different Sukhothai provinces It will affect the decision to plan to accommodate cultural tourists. Different after the epidemic of coronavirus 2019 and the attitudes of the physical and environmental preparedness of the people in Sukhothai Province were related to planning decisions. Supporting cultural tourists There was a statistically significant positive correlation at the 0.05 level with a moderate level of correlation.

Keywords: Attitude, physical and environmental aspects, decision-making, cultural tourists

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจหลายประเภท มีความสำคัญต่อประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เช่น การสร้างรายได้ให้กับประเทศ นำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศ การสร้างงาน การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม (แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสุโขทัย พ.ศ. 2560-2564, 2563) ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายในการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเมืองรอง พบว่า จังหวัดสุโขทัย เป็น 1 ใน 16 จังหวัดเมืองรองในเขตภาคเหนือตอนล่าง โดยมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมเยือนในช่วงปี 2563 จำนวนทั้งสิ้น 758,626 คน (สถานการณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทย รายจังหวัด ปี 2563, กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา) จากสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้เริ่มต้นขึ้นในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 ที่ผ่านมา ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อภาคการท่องเที่ยวโดยตรง จากสถิติด้านการท่องเที่ยว ตั้งแต่เดือนมกราคม - สิงหาคม 2564 จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางมาจังหวัดสุโขทัย ลดลง 55.55% และจำนวนรายได้ลดลงอยู่ที่ 58.08% (สถิติด้านการท่องเที่ยว ปี 2564 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2564) เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดในจังหวัดสุโขทัย ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างสูง และมีเกณฑ์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดลดลง รวมถึงรายได้โดยรวมของจังหวัดที่ได้รับจากนักท่องเที่ยวลดลงตามไปด้วยเช่นกัน ดังนั้น จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น เพื่อเป็นการศึกษาการเตรียมความพร้อมของประชาชนในจังหวัดสุโขทัย รวมไปถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาทัศนคติการเตรียมความพร้อมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมของประชาชนในจังหวัดสุโขทัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในจังหวัดสุโขทัย เช่น เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
2. เพื่อศึกษาทัศนคติการเตรียมความพร้อมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมของประชาชนในจังหวัดสุโขทัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทัศนคติการเตรียมความพร้อมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมของประชาชนในจังหวัดสุโขทัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในจังหวัดสุโขทัยที่แตกต่างกัน จะส่งผลต่อการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่แตกต่างกัน

2. ทักษะการเตรียมความพร้อมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมของประชาชนในจังหวัดสุโขทัยที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน
ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหาการวิจัย มุ่งศึกษาทักษะการเตรียมความพร้อมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมของประชาชนในจังหวัดสุโขทัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยมีปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจอยู่ 2 ปัจจัย คือ 1.ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในจังหวัดสุโขทัย และ 2.ทักษะการเตรียมความพร้อมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ขอบเขตด้านประชากรการวิจัย ในการศึกษาครั้งนี้จะศึกษากลุ่มประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย ที่มีอายุระหว่าง 18-60 ปี จำนวน 56,087 คน (สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร สำนักบริหารการทะเบียนกรมการปกครอง, สิงหาคม 2564) โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 400 คน

ขอบเขตด้านพื้นที่การวิจัย งานวิจัยนี้เก็บข้อมูลจากประชาชนในอำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย ประกอบด้วย จำนวน 10 ตำบล ได้แก่ ตำบลธานี ตำบลบ้านกล้วย ตำบลบ้านสวน ตำบลตาลเตี้ย ตำบลบ้านหลุม ตำบลปากแคว ตำบลปากพระ ตำบลเมืองเก่า ตำบลยางซ้าย และตำบลวังทองแดง

ขอบเขตด้านระยะเวลาการวิจัย งานวิจัยนี้ใช้ระยะเวลาในการจัดทำช่วงเดือนสิงหาคม ถึงธันวาคม พ.ศ.2564

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์

ภาวิณี กาญจนานา (อ้างอิงใน ณัฐพล ศรีกิตติวรรณ, 2559, หน้า 19) ได้กล่าวว่า ประชากรศาสตร์เป็นการอธิบายถึงคุณลักษณะทางด้านขนาด การกระจาย และโครงสร้างของประชากร ซึ่งประกอบไปด้วย ตัวแปรสำคัญ ได้แก่ ขนาดและการกระจายของประชากร เพศ อาชีพ การศึกษา อายุ และรายได้

ผู้วิจัยจึงนำเอาลักษณะทางประชากรศาสตร์ จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น มาใช้จัดทำเป็นมาตรวัดในข้อคำถามในส่วนของ การแบ่งกลุ่มของประชาชนในจังหวัดสุโขทัย ดังนี้ ลักษณะทางประชากรศาสตร์หรือปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ

ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ซึ่งจะทำให้มีทัศนคติและการตัดสินใจวางแผนการรองรับ
นักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

นิตยา ปินดาวงค์ (2559) ได้กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และความ
เชื่อที่แสดงออกผ่านพฤติกรรมของแต่ละบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีทั้งด้านดีและไม่มี ทั้งนี้
สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามสถานการณ์นั้น ๆ ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้และ
ประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

ผู้วิจัยจึงนำเอาทัศนคติ จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวมาใช้จัดทำเป็นมาตรวัดใน
ข้อคำถามในส่วนของทัศนคติการเตรียมความพร้อมลักษณะทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมของ
ประชาชนในจังหวัดสุโขทัย ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพในจังหวัด ด้านการจัดการ
อำนวยความสะดวกและความปลอดภัย และด้านสภาพแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยว

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

ธนวัฒน์ แซ่ลี (2562) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจ คือ การเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง
จากหลาย ๆ ทางเลือก ที่ได้ทำการผ่านการประเมินแล้วคิดว่าดีที่สุดของส่วนบุคคล ซึ่งประกอบ
ไปด้วย การรับรู้ปัญหา การค้นหาข้อมูล การประเมินทางเลือก จนถึงการตัดสินใจซื้อ

ผู้วิจัยจึงนำเอาการตัดสินใจ จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวมาใช้จัดทำเป็นมาตร
วัดในข้อคำถามในส่วนของการตัดสินใจในการวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยว ภายหลังการ
แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อใช้ในการเลือกในการกระทำการใดกระทำการหนึ่ง
ให้กับนักท่องเที่ยว

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งแวดล้อม

วิกิรานต์ วงคณจันทร์ (อ้างถึงใน ศรวิสัย ลอยชูศักดิ์, 2562, หน้า 28) ได้กล่าวว่า
ลักษณะทางกายภาพ คือ สิ่งแวดล้อมที่สามารถสัมผัสได้โดยตรงจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่
หู ตา จมูก ลิ้น กาย ใจ โดยลักษณะทางกายภาพเป็นสิ่งที่ลูกค้าใช้เป็นเครื่องหมายคุณภาพการ
บริการ ได้แก่ สถานที่ประกอบธุรกิจ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ การตกแต่ง สถานที่ เคนเตอร์
ให้บริการ และอื่น ๆ

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ปัจจัยทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม จะมีผลกระทบต่อประสาท
สัมผัสทั้ง 5 ของบุคคล อันได้แก่ รูป รส กลิ่น เสียง และสัมผัส ส่งผลให้มีการตอบสนองต่อแรง
กระตุ้นให้บุคคลมาใช้บริการได้จากประสบการณ์ของผู้ใช้บริการของบุคคล หากเกิดการ
ประทับใจก็จะนำตัวเองกลับมาใช้บริการอีก ผู้วิจัยจึงเลือกนำมาเป็นองค์ประกอบที่จะทำการ
เตรียมความพร้อมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมของประชาชนในจังหวัดสุโขทัยเพื่อที่จะ
ตัดสินใจวางแผนรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา
2019 ทั้งนี้ เพื่อก่อให้เกิดความประทับใจต่อนักท่องเที่ยวที่ได้มาด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เชษฐสิณี ทองมันปู กมลพรรณ ดอนทอง และมณีรัตน์ สุขเกษม (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะคิดและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ กรณีศึกษา กลุ่มชาติพันธุ์ไทยพวน บ้านดงกระทงยาม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี พบว่า ทักษะคิดของคนในชุมชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ องค์ประกอบทางด้านอารมณ์และความรู้สึก องค์ประกอบด้านพฤติกรรม และองค์ประกอบด้านความรู้ การมีส่วนร่วมของคนในชุมชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

สุกัญญา ดวงอุปมา และไอลดา พหลทัฬ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะคิดและการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดกาฬสินธุ์ : กรณีศึกษา ศูนย์วัฒนธรรมชาวผู้ไทยบ้าน โพน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ชาวบ้านโพน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีทัศนคติ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม ด้าน องค์กรชุมชน ด้านการจัดการ ด้านการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ชาวบ้านโพน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว ด้านการหาสาเหตุของปัญหา ด้านการติดตามและประเมินผล ด้าน การบำรุงรักษาและปรับปรุงแก้ไขแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พิชารัตน์ สุขะนินทร์ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การรับรู้ข้อมูล ทักษะคิด และ พฤติกรรม ที่มีต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขต กรุงเทพมหานคร พบว่า ทักษะคิดมีผลต่อการตัดสินใจที่จะท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของ นักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 63.1 จากค่าสัมประสิทธิ์แต่ละตัว แปร ทำให้ทราบว่ามามีอิทธิพลทางบวก คือ ทักษะคิดมีผลต่อการตัดสินใจ เพราะทักษะคิด เป็น ความสัมพันธ์ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความรู้สึก และความเชื่อ และการรับรู้ของบุคคลกับแนวโน้ม ที่จะตัดสินใจไปในทางใดทางหนึ่งต่อเป้าหมาย

ปิโยรส อยู่สถิตย์ และสังคิต พิริยะรังสรรค์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะคิดและความชอบ ของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในกรุงเทพมหานคร พบว่า ค่านิยม ของนักท่องเที่ยวชาวจีน พบว่า ด้านค่านิยมทางทฤษฎี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.27 ด้านค่านิยมทางสังคม โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ด้านค่านิยมทางทฤษฎี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และด้านค่านิยม ทางศาสนา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 เพศ อายุ อาชีพ และรายได้ เฉลี่ยต่อเดือน ไม่แตกต่างกัน มีเพียงด้าน ระดับการศึกษา เท่านั้นที่ส่งผลต่อค่านิยมของ นักท่องเที่ยวชาวจีนแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยทำการสร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบมีจุดมุ่งหมาย หรือการเลือกแบบจำเพาะเจาะจง (Purposive Sampling) และใช้การเก็บข้อมูลแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เก็บจำนวนกลุ่มตัวอย่างร่วมด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์และเหมาะสม ซึ่งผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาดำเนินการคำนวณหาค่า IOC จากข้อคำถามในแบบสอบถามชุดนี้ มีจำนวน 25 ข้อ ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าเท่ากับ 0.9333 หาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) แบบ Cronbach's Alpha ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา เท่ากับ 0.956

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สถิติเชิงอ้างอิงเปรียบเทียบ ความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลของประชากร ได้แก่ t-test, One-way ANOVA ทดสอบความแตกต่างด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) ใช้สถิติเชิงอ้างอิง เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่อิสระต่อกัน หรือหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด การวิเคราะห์สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นผู้อาศัยอยู่ในตำบลบ้านกล้วย อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย ร้อยละ 13 เคยท่องเที่ยวแหล่งวัฒนธรรมของจังหวัดสุโขทัย ร้อยละ 99.3 ความถี่ในการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 1-2 ครั้ง ร้อยละ 47.5 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 57.5 อายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 46 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 59.3 ระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 57 ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานภาครัฐ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 34 มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 20,001 - 30,000 บาท ร้อยละ 33.3

ส่วนที่ 2 ทักษะการเตรียมความพร้อมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมของประชาชนจังหวัดสุโขทัย พบว่า ภาพรวมของทักษะการเตรียมความพร้อมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมของประชาชนจังหวัดสุโขทัย ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.35) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า 1. ด้านสภาพแวดล้อมกายภาพภายในจังหวัด มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.50) 2. ด้านการจัดการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.51) 3. ด้านสภาพแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยว มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.43)

ส่วนที่ 3 การตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังจากแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณารายข้อจำนวน 5 ข้อ ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนในข้อคำถามท่านมีความพร้อมที่จะร่วมเป็นส่วนหนึ่งกับองค์กรภาครัฐในการทำให้จังหวัดสุโขทัยเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน มีระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 4 ทศนคติการเตรียมความพร้อมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมของประชาชนในจังหวัดสุโขทัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังจากแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า ทศนคติการเตรียมความพร้อมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังจากแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในจังหวัดสุโขทัยที่แตกต่างกัน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.419 มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีระดับความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ตามรายด้าน พบว่า ทศนคติการเตรียมความพร้อมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ทั้งสามด้าน มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง ทศนคติการเตรียมความพร้อมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมของประชาชนในจังหวัดสุโขทัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังจากแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ผู้วิจัยนำผลการทดสอบสมมติฐานมาอภิปรายได้ดังนี้

การทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในจังหวัดสุโขทัยที่แตกต่างกัน จะส่งผลต่อการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังจากแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่แตกต่างกัน

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มประชากรที่มีอายุ 18-60 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 10 ตำบล ที่แตกต่างกัน จะส่งผลต่อการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังจากแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่แตกต่างกัน โดยผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลในด้านเพศ อายุ สถานภาพ ที่แตกต่างกัน จะส่งผลต่อการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังจากแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไม่แตกต่างกัน ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิโยรส อยู่สถิต และสังสิต พิริยะรังสรรค์ (2560) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทศนคติและความชอบของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างส่วนปัจจัยส่วนบุคคลในด้านระดับการศึกษา อาชีพ ที่แตกต่างกัน จะส่งผลต่อการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังจากแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แตกต่างกัน

ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกัญญา ดวงอุปมา และไอลดา พหลทัฬห (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะคิดและการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดกาฬสินธุ์ : กรณีศึกษา ศูนย์วัฒนธรรมชาวผู้ไทยบ้านโนน อำเภอกำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ และส่วนปัจจัยส่วนบุคคล ในด้านรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน จะส่งผลต่อการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังจากแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แตกต่างกัน ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพย์มณฑา มณฑาทอง (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจท่องเที่ยวภายในประเทศของคนกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 2 ทักษะคิดการเตรียมความพร้อมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมของประชาชนในจังหวัดสุโขทัยที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังจากแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่แตกต่างกัน โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

ทักษะคิดการเตรียมความพร้อมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังจากแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของกลุ่มประชากรที่มีอายุ 18-60 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 10 ตำบล มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันแต่ละตัวแปร ทำให้ทราบว่าทักษะคิดมีผลต่อการตัดสินใจเป็นความสัมพันธ์ในเรื่องความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ มีผลต่อการตัดสินใจในการกระทำต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของซิมบาร์โด และแอบบีเซน (Zimbardo and Ebbesen, 1969 อ้างถึงในนันทิชาภรณ์ พฤกษ์เรืองกิจ, 2561) ที่ได้กล่าวว่า ทักษะคิดเป็นแนวโน้มหรือพฤติกรรมที่บุคคลจะแสดงออกในวิธีสอดคล้องกับความคิดและความรู้สึกของตน และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคิดการเตรียมความพร้อมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมกับการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภายหลังจากแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นรายด้านทั้ง 3 ด้าน พบว่า มีค่าระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิชารัตน์ สุขะนินทร์ (2561) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การรับรู้ข้อมูล ทักษะคิด และพฤติกรรมที่มีต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยทักษะคิดมีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ร้อยละ 63.1 ทำให้เห็นว่าทักษะคิดของแต่ละบุคคลจะมีผลต่อการตัดสินใจ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ภาครัฐควรให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในเชิงลึกและมีมาตรการที่ชัดเจน

เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนของประชาชนในจังหวัด เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับนักท่องเที่ยว

2. ขอความร่วมมือซึ่งกันและกันของประชาชนภายในจังหวัดร่วมมือกันเพื่อที่จะทำให้จังหวัดเป็นที่ดึงดูดและน่าสนใจให้กับนักท่องเที่ยว รวมถึงมีข้อเสนอแนะต่าง ๆ เช่น ควรมีป้ายบอกทาง และถึงขยะข้างทางให้มากกว่านี้ ควรมีแอลกอฮอล์ หรือเจลล้างมือ ตามห้องน้ำสาธารณะ หรือห้องน้ำตามสถานีบริการน้ำมัน เป็นต้น

3. ร้านที่มีการจำหน่ายประเภทอาหาร/เครื่องดื่ม หรือที่มีการให้บริการต่าง ๆ ทุกร้านภายในจังหวัด ควรทำการขอเครื่องหมาย SHA หรือ SHA+ เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อถือ และเป็นการให้ความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาใช้บริการมากขึ้น

4. ควรมีการส่งเสริมมาตรการด้านความปลอดภัยภายในจังหวัดให้มากกว่านี้

5. ควรให้คนในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพื่อกำหนดกิจกรรมการท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะในการทำงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเป็นการศึกษาการเตรียมความพร้อมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมของประชาชนในจังหวัดสุโขทัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในลักษณะการวิจัยเชิงคุณภาพในครั้งต่อไปโดยทำเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก และผลการวิจัยทางวิชาการที่สมบูรณ์มากขึ้น

2. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ หรือเปลี่ยนกลุ่มตัวอย่าง ในการเก็บแบบสอบถามเป็นนักท่องเที่ยว เพื่อสอบถามความพึงพอใจในการมาเที่ยวในจังหวัด ในลักษณะการวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทำให้ทราบถึงโอกาสการเข้าถึงหรืออุปสรรคต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์จูงนำไปสู่การสร้างรายได้ให้กับชุมชน ท้องถิ่น และประชาชนในพื้นที่จังหวัดสุโขทัย ที่มีความเกี่ยวข้องและส่งผลต่อการตัดสินใจต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). สถานการณ์การท่องเที่ยวในประเทศ รายจังหวัด ปี 2563.

ค้นเมื่อ 17 ตุลาคม 2564. จาก https://www.mots.go.th/more_news_new.php?cid=594

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2564). สถิติด้านการท่องเที่ยว ปี 2564.

ค้นเมื่อ 17 ตุลาคม 2564. จาก https://www.mots.go.th/more_news_new.php?cid=628

กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัดสุโขทัย. (2563).

แผนพัฒนาจังหวัดสุโขทัย (พ.ศ. 2561 - 2565) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564.

ค้นเมื่อ 17 ตุลาคม 2564. จาก <http://www.sukhothai.go.th/Post/1/>

Yut_plane616564_1.pdf

- จรัสศักดิ์ ชาพรมา. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการฟิตเนสเซ็นเตอร์ที่เปิดให้บริการ 24 ชั่วโมง ของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เชษฐสิณี ทองมันปู, กมลพรรณ ดอนทอง, มณีรัตน์ สุขเกษม (2563). ทศนคติและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ กรณีศึกษา กลุ่มชาติพันธุ์ไทยพวน บ้านดงกระทงยาม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี. วารสาร มทร.อีสาน ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, ปีที่ 7, ฉบับที่ 1, หน้า 64-81
- ณัฐพล ศรีกิตติวรรณ. (2559). ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกซื้อรองเท้ายี่ห้อ Adidas ของสมาชิกในกลุ่มเฟซบุ๊ก ADIDAS MARKET THAILAND. การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป, มหาวิทยาลัยสยาม.
- ทิพย์มณฑา มณฑาทอง. (2564). การตัดสินใจท่องเที่ยวภายในประเทศของคนกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระ สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชนพัฒน์ แซ่ลี. (2562). ส่วนประสมทางการตลาดในมุมมองลูกค้าและคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเช่าคอนโดมิเนียมในจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจเพื่อสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นันท์ชกรณ พฤกษ์เรืองกิจ. (2561). ทศนคติต่อการเข้าศึกษาในโครงการรัสเซียศึกษาของนักศึกษาปีการศึกษา 2561. ภาคนิพนธ์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัสเซียศึกษา คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นำทิพย์ เทียมหอม. (2560). ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่ออาชีวศึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยีวิบูลย์บริหารธุรกิจ รามอินทรา. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกริก
- นิตยา ปินตาวงศ์. (2559). ความพร้อมของนักศึกษาที่มีผลต่อแนวคิดประชาคมอาเซียนของนักศึกษา: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง. วิทยานิพนธ์หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ปิโยรส อยู่สถิตย์ และสังคีต พิริยะรังสรรค์. (2560). ทศนคติและความชอบของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในกรุงเทพมหานคร. วารสารรังสิตบัณฑิตศึกษาในกลุ่มธุรกิจและสังคมศาสตร์. ปีที่ 3, ฉบับที่ 1-2, หน้า 136-149

พิชารัตน์ สุขะนินทร์. (2561). การรับรู้ข้อมูล ทักษะคิด และพฤติกรรม ที่มีต่อการตัดสินใจ
ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร.
การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ศรวิทย์ ลอยชูศักดิ์. (2562). ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการ
การบินไทยสำหรับเส้นทางบินประเทศญี่ปุ่น. สารนิพนธ์ หลักสูตรปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์
คณะรัฐศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภาวรรณ ปานจ้อย. (2560). การศึกษาทัศนคติที่มีต่อฟรีเซ็นเตอร์ซึ่งมีพฤติกรรมถ่ายเทของ
กลุ่มวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารเชิงกลยุทธ์, มหาวิทยาลัยนเรศวร.